

Retell: Ancient Jewish Stories Reimagined לספר מחדש: סיפורים יהודיים עתיקים, קצת אחרת
Jon Adam Ross ג'ון אדם רוס

Unit 1: The Bigger Man

יחידה א: האדם הגדול יותר

As an actor and storyteller, I approach text with motivation in mind. I dig to discover the reasons behind the characters' behaviors and actions. I have found that this approach is often discouraged by those who feel reticence toward imaginative *midrash* (embellishment and explanation) that strays too far from the *peshat* (the plain sense of the text). Indeed, much scholarly and religious commentary on sacred texts is based more on the exploration of the the motivation of the author(s), rather than the motivation of the characters. And when character motivation does come into play, it is often wielded as a tool for proof of faith, purity, morality rather than a deep exploration of the human condition. The re-telling of the stories in this series aims to give voice to that humanity, and to make relevant to modern emotions the plot points of ancient narratives.

כשחקן ומספר סיפורים אני ניגש לטקסט עם מחשבות על מוטיבציה. אני חופר עמוק על מנת למצוא את המניעים מאחורי ההתנהגויות והפעולות של הדמויות. מצאתי שגישה זו לרוב לא נתמכת על ידי המסתייגים ממדרש דמיוני שמתרחק הרחק מידי מה"פשט" (הרובד הפשוט של הטקסט). למעשה, רוב הפרשנות האקדמית והדתית על טקסטים מקודשים מבוססת לרוב על מציאת המוטיבציה של המספר(ים), יותר מאשר על המוטיבציה של הדמויות. וכאשר מתייחסים למוטיבציה של הדמות, זה לרוב ככלי להוכחת אמונה, טוהר ומוסריות יותר מאשר חקר אמיתי ועמוק של הטבע האנושי. סיפור הסיפורים מחדש בסדרה זו נועד לתת קול לאנושיות הזו, ולהפוך את הסיפורים העתיקים לרלוונטיים יותר עבור הביטוי הרגשי המודרני שלנו.

Each unit we'll do the following:

בכל יחידה, נעשו שלשה סבבים:

Round 1: Watch Jon Adam Ross (JAR) tell a story

- How did the story make you feel at the beginning? At the middle? At the end?
- What was the moral of the story?
- What was the high dramatic point of the story?
- Which situations at camp or another Jewish educational setting could this story be a useful tool and why?

סבב ראשון: צפו כיצד ג'ון אדם רוס מספר סיפור

- מה הסיפור גרם לכם להרגיש בהתחלה? באמצע? ובסוף?
- מה היה מוסר ההשכל של הסיפור?
- מה הייתה נקודת השיא בסיפור?
- באילו מצבים סיפור זה יכול לשמש ככלי יעיל כאשר אתם מדריכים במחנה ומדוע?

Round 2: Read the source text

- How is this text similar to the story JAR told?
- How is this text different from the story JAR told?
- How does reading this text change your impression of the story JAR told?
- There will also be questions specific to this text and this story.

סבב שני: קראו את הטקסט המקורי

- במה טקסט זה דומה לסיפור שג'ון אדם רוס סיפר?
- במה טקסט זה שונה ממה שהוא סיפר?
- כיצד קריאת טקסט זה משנה את התרשמותכם מהסיפור שג'ון אדם רוס סיפר?
- יש גם שאלות נוספות לכל סיפור וסיפור אחר הטקסט.

Round 3: Adapt the source text

- How might you tweak your adaptation to serve different situations that might come up at camp or in other Jewish educational settings?
- What are some other Jewish/Torah stories you are familiar with that you could adapt into a story for use at camp?

סבב שלישי: עיבדו את הטקסט לסיפור חדש

- אילו התאמות הייתם מבצעים בעיבוד שלכם לסיפור על מנת שיתאים למצבים שונים שיעלו במהלך המחנה?
- האם יש סיפורי תורה / סיפורים יהודיים שאתם מכירים, שיכולים להוות בסיס לסיפור שישמש עבור המחנה?

Story #1 is one of my favorite stories in the Torah. I love it because it deals with the evergreen theme of sibling rivalry. But also because there are such different understandings of this story among the faiths who've inherited it. Who is the character in this story that the listener most identifies with/feels for? You'll find different answers to that question depending on the faith of the answerer (and willingness to look past the *peshat*/literal reading and into the intentionally spun propaganda of the oral torah, later layers of Jewish interpretation).

Also, in 2017, one can't help but read this story with an eye towards gender norms. The hairless indoor kid, mother's favorite, who likes to cook versus the hairy outdoor kid, father's favorite, who likes to hunt? Freud would have had a field day with this!

הסיפור הראשון הוא הסיפור האהוב עלי ביותר בכל התורה. אני אוהב אותו כי הוא עוסק בנושא שתמיד אינו מאכזב – יריבות בין אחים - אבל גם מפני שיש כל כך הרבה פרשנויות שונות לסיפור זה בקרב הדתות שירשו את הסיפור. מיהו הדמות בסיפור שאיתה המאזין הכי מזדהה? תמצאו תשובות שונות לשאלה זו שלרוב תלויים בדתו של המשיב (כמו גם בנכונות להסתכל מעבר לפשט, לכיוון התעמולה המכוונת של התורה שבעל פה ושל רבדים מאוחרים יותר של פרשנות יהודית).

בנוסף, ב-2017, אי אפשר שלא לקרוא את הסיפור עם קריצה לעבר נורמות מגדריות. הילד הקירח שאהב להישאר בבית שהוא גם הילד של אימא ואהב לבשל לעומת ילד הפרא והשעיר שאהב להסתובב בחוץ, ילד של אבא שאהב לצוד? פרויד היה מתמוגג מפרשה זו!

Part 1: Genesis 25:24-34

²⁴When [Rebekah's] time to give birth was at hand, there were twins in her womb. ²⁵The first one emerged red, like a hairy mantle all over; so they named him Esau (Shaggy). ²⁶Then his brother emerged, holding on to the heel of Esau; so they named him Jacob. Isaac [their father] was sixty years old when they were born.

²⁷When the boys grew up, Esau became a skillful hunter, a man of the outdoors; but Jacob was a mild man who stayed in camp. ²⁸Isaac favored Esau because he had a taste for game; but Rebekah favored Jacob. ²⁹Once when Jacob was cooking a stew, Esau came in from the open, famished. ³⁰And Esau said to Jacob, "Give me some of that red stuff (*ha-adom ha-adom*) to gulp down, for I am famished" – which is why he was named Edom. ³¹Jacob said, "First sell me your birthright." ³²And Esau said, "I am at the point of death, so of what use is my birthright to me?" ³³But Jacob said, "Swear to me first." So he swore to him, and sold his birthright to Jacob. ³⁴Jacob then gave Esau bread and lentil stew; he ate and drank, and he rose and went away. Thus did Esau spurn the birthright.

Part 2: Genesis 33:1-17

¹Looking up, Jacob saw Esau coming, accompanied by four hundred men. He divided the children among Leah, Rachel, and the two maids, ²putting the maids and their children first, Leah and her children next, and Rachel and Joseph last. ³He himself went on ahead and bowed low to the ground seven times until he was near his

חלק א: בראשית כה:כד-לד

²⁴וַיִּמְלֵאוּ יָמֶיהָ לִלְדֹת וְהִנֵּה תוֹמֵם בְּבֶטְנָהּ: ²⁵וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי כָּלֹּ פְּאֵדָתָהּ שְׁעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו: ²⁶וְאֶחָר־יָצָא אָחִיו וַיְדוּ אֶחְזָת בְּעֵקֶב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחַק בְּן־שָׁשִׁים שָׁנָה בְּלִדְתוֹ אֹתָם:

²⁷וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שָׂדֵה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהֶלִים: ²⁸וַיֵּאָהֵב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צִיד בְּפִיו וּרְבֵקָה אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב: ²⁹וַיִּזְדַּק יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֵא עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֵה וְהוּא עֵיִף: ³⁰וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב הֲלֵעִטִּי נָא מִן־הָאֲדָם הָאֲדָם הַזֶּה כִּי עֵיִף אֲנִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֲדָוִם: ³¹וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מְכֹרָה כִּי־אֶת־בְּכֹרְתִי לִי: ³²וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אֲנִי הוֹלֵךְ לָמוֹת וְלָמָּה־זֶה לִי בְּכֹרָה: ³³וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הַשְּׂבֵעָה לִי כִּי־אֵם וַיִּשְׂבַּע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרְתוֹ לְיַעֲקֹב: ³⁴וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וְנָזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיִּשְׂתַּי וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֵז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה:

חלק ב: בראשית לג:א-יז

¹וַיֵּשֶׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־יְלָאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפְחוֹת: ²וַיִּשֶׂם אֶת־הַשִּׁפְחוֹת וְאֶת־יְלָדֵיהֶן רֵאשִׁנָּה וְאֶת־יְלָאָה וַיְלִדֶיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרָנִים: ³וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שָׁבַע פְּעָמִים עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו: ⁴וַיַּרְץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיַּחֲבֹקֶהוּ וַיִּפַּל עַל־[צַוְאָרְיוֹ] וַיִּשְׁקֶהוּ וַיִּבְכּוּ: ⁵וַיֵּשֶׂא אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַנְּשִׁים

brother. ⁴Esau ran to greet him. He embraced him and, falling on his neck, he kissed him; and they wept.

⁵Looking about, he saw the women and the children. "Who," he asked, "are these with you?" He answered, "The children with whom God has favored your servant."

⁶Then the maids, with their children, came forward and bowed low; ⁷next Leah, with her children, came forward and bowed low; and last, Joseph and Rachel came forward and bowed low; ⁸And he asked, "What do you mean by all this company which I have met?" He answered, "To gain my lord's favor." ⁹Esau said, "I have enough, my brother; let what you have remain yours."

¹⁰But Jacob said, "No, I pray you; if you would do me this favor, accept from me this gift; for to see your face is like seeing the face of God, and you have received me favorably. ¹¹Please accept my present which has been brought to you, for God has favored me and I have plenty." And when he urged him, he accepted.

¹²And [Esau] said, "Let us start on our journey, and I will proceed at your pace." ¹³But he said to him, "My lord knows that the children are frail and that the flocks and herds, which are nursing, are a care to me; if they are driven hard a single day, all the flocks will die. ¹⁴Let my lord go on ahead of his servant, while I travel slowly, at the pace of the cattle before me and at the pace of the children, until I come to my lord in Seir."

¹⁵Then Esau said, "Let me assign to you some of the men who are with me." But he said, "Oh no, my lord is too kind to me!" ¹⁶So Esau started back that day on his way to Seir. ¹⁷But Jacob journeyed on to Succoth, and built a house for himself and made stalls for his cattle; that is why the place was called Succoth.

וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָּהּ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר־חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדְּךָ: ⁶וַתִּגָּשׁוּן הַשְּׂפֹחוֹת הַנָּה וַיְלַדְיָהּ וַתִּשְׁתַּחֲוֶינּוּ: ⁷וַתִּגַּשׁ גַּם־לְאֵה וַיְלַדְיָהּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ וְאַחַר נָגַשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ: ⁸וַיֹּאמֶר מִי לָּהּ כָּל־הַמַּחְנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמִצְאֵחַן בְּעֵינַי אֲדָנָי: ⁹וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ יִשְׁלִי רַב אַחִי יְהִי לָּהּ אֲשֶׁר־לָּהּ: ¹⁰וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־נָא אִם־נָא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלִקְחָת מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי עַל־כֵּן רָאִיתִי כְּנִיךָ כְּרֹאת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתְּרַצְנִי: ¹¹קַח־נָא אֶת־בְּרֹכְתִי אֲשֶׁר הִבַּאת לָּהּ כִּי־חֲנַנִּי אֱלֹהִים וְכִי יִשְׁלִי־כֹל וַיִּפְצַר־בוּ וַיִּקַּח:

¹²וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָה וְאֵלֶּכָה לְנַגְדְּךָ: ¹³וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָנָי יָדַע כִּי־הַיְלָדִים רַפִּים וְהַצֹּאן וְהַבְּקָר עֹלוֹת עָלַי וְדַפְקוּם יוֹם אֶחָד וּמָתוּ כָּל־הַצֹּאן: ¹⁴וַעֲבַר־נָא אֲדָנָי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וְאֲנִי אֶתְנַהֵלָה לְאִטִּי לְרֹגֶל הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר־לִפְנֵי וְלְרֹגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבֵא אֶל־אֲדָנָי שְׁעִירָה:

¹⁵וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֲצִיגְהֶנָּא עִמָּךְ מִן־הָעַם אֲשֶׁר אֵתִי וַיֹּאמֶר לְמָה זֶה אֲמַצְאֵחַן בְּעֵינַי אֲדָנָי: ¹⁶וַיִּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֲשׂוּ לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה: ¹⁷וַיַּעֲקֹב נָסַע סֹכְתָה וַיְבִן לּוֹ בַּיִת וְלִמְקַנְהוּ עָשָׂה סֹכֶת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמְּקוֹם סֹכוֹת:

<p><i>Does this story in the Torah have a hero? And if so, who is it?</i></p> <p><i>In what ways did JAR make the relationship between Jacob and Esau more complex? How do you think Jacob/Jack comes off from this text?</i></p> <p><i>Why do you think Jacob/Jack is a vegetarian in my telling? What is the story reason? What is the effect of throwaway details like this?</i></p>	<p>האם יש לסיפור גיבור? אם כן, מיהו?</p> <p>כיצד ג'ון רוס הפך את היחסים בין יעקב לעשו ליותר מורכבים? כיצד מצטיירת דמותו של יעקב/ג'ק בטקסט הזה?</p> <p>מדוע לדעתכם יעקב/ג'ק הוא צמחוני בסיפור של ג'ון רוס? מה הסיבה לכך בסיפור? מה האפקט שנוצר מציון פרטים לכאורה בלתי חשובים כמו זה בסיפור?</p>
---	---

The script

התסריט

Once upon a time there was a kid named Jack. Jack's best friend was his mom Becky. They did everything together; he was always by her side. And they shared a favorite hobby: cooking! Jack loved to cook. He would spend hours in the kitchen every day watching his mom when he got home from school, and then go back at night when she wasn't there to try by himself. He started with sandwiches, tuna and egg salads, the easy stuff. But he eventually discovered his favorite kitchen tool: the immersion blender. Jack loved the immersion blender. Throw your ingredients in the pot, and stick the wand in and let it do its magic! Bay leaves, tomatoes, lentils, herbs, and spices. Jack loved making soup! And his mom Becky encouraged him. See, Jack was a slight boy. A little too skinny, and not very tall or strong. He also had pale skin and burned easily, so he didn't go outside much. When he did, his mom made him lather on embarrassing amounts of sunscreen. Jack had a twin brother. Everyone called him Shaggy. And Shaggy was the opposite of Jack. He was strong and adventurous, he tanned instead of burned, and he loved the outdoors... and guns. He would regularly go hunting with their dad, and Shaggy was a great hunter. It was a perfect arrangement. Shaggy would bring home fresh kills and Jack would cook them. Jack was, of course, a vegetarian, but he'd cook the meat for his dad and brother to eat. The problem was the brothers weren't always nice to each other. Shaggy would bully Jack a bit, calling him out for spending so much time with their mom, acting all refined and proper and loving to cook. And Jack would bully Shaggy, making fun of him for spending so much time with their dad shooting things and camping and smelling bad and being crass. They didn't really like each other the way brothers ought to. One day, Shaggy came home from an unsuccessful hunt. He had no animals to show for his time in the woods. He'd been by himself and gotten lost so by the time he got home it was late and he was super hungry. Jack had been home making lentil soup. Shaggy hated lentil soup. He really only ate food with meat in it. But he was so hungry that he was desperate. Jack, sensing Shaggy's desperation, offered him some soup... for a price. Shaggy was taken aback. A price? They were brothers, this was family. Food is food, and communal in the family kitchen. But Jack wouldn't budge. He knew that Shaggy and their dad had a closer relationship. He knew that Shaggy stood to inherit the family fortune because, as their dad often said, the family needs "the bigger man" to continue the line, and Jack felt like anything but "the bigger man". He knew he was softer

היה היה ילד בשם ג'ק. החברה הכי טובה של ג'ק היתה אמא שלו, בקי. הם עשו הכל ביחד – הוא תמיד היה לצידה. ולשניהם היה תחביב משותף, בישול! ג'ק אהב לבשל. כשהיה חוזר מבית הספר, הוא היה מבלה שעות במטבח וצופה באמא שלו, ואז חוזר למטבח אחרי שהיא כבר יצאה משם כדי להתנסות בעצמו. הוא התחיל מסנדביצ'ים, טונה וסלט ביצים, דברים קלים. בסופו של דבר הוא גילה את כלי המטבח האהוב עליו: בלנדר מוט. ג'ק אהב את הבלנדר מוט. זורקים את הרכיבים לסיר, תוקעים פנימה את המקל והוא עושה קסמים! עלי דפנה, עגבניות, עדשים, עשבי תיבול ותבלינים. ג'ק אהב להכין מרק! ואמו בקי עודדה אותו. ג'ק היה נער שברירי. קצת רזה מדי, ולא גבוה או חזק במיוחד. היה לו עור חיוור והוא נשרף בקלות, אז הוא יצא החוצה לעיתים רחוקות. וכשהוא יצא, אמו הכריחה אותו למרוח כמויות מביכות של קרם הגנה. לג'ק היה אח תאום, שכולם קראו לו שעיר. שעיר היה ההיפך מג'ק. הוא היה חזק והרפתקן, הוא השתזף במקום להישרף, הוא אהב להיות בחוץ... והוא אהב רובים. הוא היה יוצא לצוד עם אביהם דרך קבע, ושעיר היה צייד מצוין. היה להם הסדר מושלם – שעיר היה מביא הביתה בשר טרי וג'ק היה מבשל אותו. ג'ק היה מן הסתם צמחוני, אבל הוא בישל את הבשר בשביל אחיו ואביו. הבעיה היתה שהאחים לא תמיד היו נחמדים אחד לשני. שעיר היה מתנכל קצת לג'ק, מעיר לו שהוא מבלה המון זמן עם אמא שלהם, שהוא כולו איסטניס ואוהב לבשל. וג'ק היה מתנכל לשעיר, צוחק עליו שהוא מבלה המון זמן עם אביהם ויורה בדברים וישן בחוץ ומסריח וגס. הם לא באמת חיבבו אחד את השני כפי שאחים אמורים לחבב זה את זה. יום אחד, שעיר חזר מציד כושל. הוא לא הביא הביתה שום ציד, הוא הסתובב בעצמו והלך לאיבוד ועד שהוא חזר הביתה כבר היה מאוחר והוא היה רעב מאד. ג'ק היה בבית והכין מרק עדשים. שעיר שנא מרק עדשים. הוא נהג לאכול רק אוכל שיש בו בשר. אבל הוא היה כל כך רעב שהוא כבר היה נואש. ג'ק, שהרגיש בנואשות של שעיר, הציע לו מרק... במחיר מסוים. שעיר נרתע. מחיר? הם אחים, זו משפחה. אוכל אמור להיות משותף לכל במטבח המשפחתי. אך ג'ק סירב להתפשר. הוא ידע שלשעיר יש קשר קרוב יותר עם אביהם. הוא ידע שאביהם מתעתד להוריש לשעיר את ההון המשפחתי, כי כפי שהוא חזר ואמר, המשפחה צריכה ש"האדם הגדול יותר" ימשיך את השושלת, וג'ק הרגיש שהוא כל דבר חוץ מ"האדם הגדול יותר". הוא ידע שהוא רך יותר מאחיו. הוא ידע שאחיו חושב לאט יותר והוא נהג לנצל זאת לעיתים קרובות. למשל, כשכרטיס החברות של שעיר באגודת הציידים הגיע בדואר, ג'ק החביא אותו בסל הכביסה של שעיר, כי הוא ידע ששעיר לא כיבס את בגדיו לעולם. הוא הרגיש אשם שהוא מתנהג כך, אך מאז ומעולם הוא היה תחמן. הוא שנא את אחיו על פשטותו. ג'ק כיבד את אמא על היותה מורכבת. היו לה רגשות ודעות. שעיר חי בשביל הדברים הפשוטים – לאכול, לישון, לספק צרכים פיזיים על פני צרכים שכליים או רגשיים. באותו היום, בעודו מכין את המרק, ג'ק רתח מכעס על אחיו. למה שהטיפש יזכה בירושה? הוא רק יבזבז אותה על מכוניות ובתים. אז הוא החליט לעבוד

than his brother. He knew his brother was slower of mind and he often took advantage of Shaggy by tricking him into things. When Shaggy's NRA membership card came in the mail, Jack hid it in Shaggy's laundry bag for weeks, knowing Shaggy never did laundry, for instance. He felt guilt for that, but it was in his nature to be a sneak. But he hated his brother for being so simple. Jack had respect for his mom because she was complex. She had feelings and opinions. Shaggy just lived for the simple things – to eat, to sleep, to satisfy physical needs over mental or emotional ones. That particular day, while making the soup, Jack had been festering this anger towards his brother. Why should the dumb one get the inheritance? He won't do anything with it but squander it on cars and houses. So he decided to trick Shaggy. The soup for the inheritance. The parents wouldn't have to know. It would be a secret, sacred bargain. But Jack would know. Jack would be secure. Shaggy didn't even hesitate to think it through. For one, he was getting hungry. For two, he didn't believe the deal was legitimate. And he didn't care. So he shook his brother's hand and ate the soup. Many years later, after Jack had successfully received the inheritance, and Shaggy had tried unsuccessfully to sue him, and they'd both gone their separate ways and made their own families and lives, they reunited. Jack was worried Shaggy would try to kill him. He did not trust his brother. But when they came back together Shaggy greeted Jack with a hug. Jack may have been a sneak and a thief, but Shaggy forgave him. Once again, Shaggy was the bigger man.

על שער. מרק תמורת הירושה. ההורים לא חייבים לדעת על זה. הם יכרתו הסכם סודי וקדוש. אבל ג'ק יידע. ג'ק יהיה בטוח. שער אפילו לא חשב על זה עד הסוף. קודם כל, הוא כבר היה עצבני מרוב רעב. שנית כל, הוא לא חשב שההסכם לגיטימי בכלל. ולא היה לו אכפת. אז הוא לחץ את ידו של אחיו ואכל מרק. שנים רבות לאחר מכן, כשג'ק קיבל את הירושה ושער ניסה לתבוע אותו ללא הצלחה, וכבר נפרדו דרכיהם וכל אחד מהם בנה לעצמו חיים ומשפחה, הם נפגשו שנית. ג'ק פחד ששער יהרוג אותו. הוא לא סמך על אחיו. אבל כשהם נפגשו שער קיבל את פני ג'ק בחיבוק. ג'ק אולי היה תחמן וגנב, אך שער סלח לו. שוב, שער היה האדם הגדול יותר.